

her indskrevet i deres psykiatriplan, og at det dermed også er et område, som man arbejder med.

Kl. 14:11

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:12

Özlem Sara Cekic (SF):

Altså, det er meget interessant, at jeg skal svare på noget, jeg ikke har sagt. Jeg sagde noget i forhold til regionernes visionsprogrammer; dem har jeg lige refereret til. Men ordføreren for Venstre siger jo også selv nu, at vi skal passe på, at vi ikke tegner et sort billede af, hvordan tilstanden er.

Men virkeligheden er jo bare, at der sidder rigtig mange sindslidende, som har brug for hjælp, og hvis ordføreren havde en anden tilgang til tingene sammen med regeringspartierne, ja, så havde vi også set en anden psykiatri end den, vi ser i dag. Altså, det er vel forståeligt for alle: Psykiatrien er jo blevet underprioriteret i rigtig, rigtig lang tid. Heldigvis – heldigvis – har vi da en satspulje, som er med til at give nogle af de her penge til drift og diverse projekter i psykiatrien. Men regeringen har da mig bekendt ikke sat nogen penge af til psykiatrien ud over satspuljen.

Jamen der er man jo altså nødt til også at gå ind og kigge på, hvad det er for en vision, man ønsker. Der har regeringen jo bevidst valgt at sige, at man gerne vil nedprioritere psykiatrien. Ja, og så kan man jo lave nogle mediestunt rundt omkring sammen med andre satspuljepartier og sige: Nu har vi gjort noget, for nu har vi indført nogle penge via satspuljen.

Kl. 14:13

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det fru Vivi Kier.

Kl. 14:13

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Jeg vil starte som mange af de foregående ordførere med at sige tak til Enhedslisten for, at vi igen står og har en debat og snakker om det at være psykisk syg. Det allervigtigste, vi kan være med til som politikere, er at aftabuisere hele det her område.

Men det er ikke lang tid siden, vi stod og havde en debat om socialpsykiatrien, og jeg vil sige, at jeg glæder mig som konservativ ordfører over, at en bred kreds af Folketingets partier har kunnet stå sammen om en vedtagelse. Det er en vedtagelse, der jo netop skal følge op på vedtag-

ne nye indsatsområder, så vi skal se, om de nu gør det lettere at være psykisk syg. Vi skal da altid have fokus på, at vi bliver langt, langt bedre til en tidlig indsats, til den rette indsats. Men vi skal også blive meget bedre til at bruge de værktøjer, der ligger i værktøjskassen: koordinationsaftaler, udskrivningsaftaler – bare for at nævne nogle stykker.

Jeg er da fuldstændig enig i, at vi fortsat står med mange udfordringer på hele det psykiatriske område. Men at sige, at vi fra regeringspartierne side ønsker at nedprioritere det her område, og sige, at det har vi sagt vi ville, finder jeg faktisk direkte uartigt. Jeg vil meget, meget gerne igen og igen blive ved med at have fokus rettet på det her.

Vi står med nogle kæmpe udfordringer, f.eks. hele personalegruppen. Hvordan får vi personalet til at have lyst til at komme og arbejde inden for psykiatrien? Der er alle vores færdigbehandlede patienter, som ikke lige formår at komme hjem i den bolig, de måske kom fra, og så er der det retspsykiatriske område. Og jeg må sige, at fra konservativ side ønsker vi fortsat at samarbejde om tiltag, der gør vores psykiatriske tilbud endnu bedre, end vi kender dem i dag.

Så får jeg lyst til at sige til Socialistisk Folkepartis ordfører, hvis hun ellers havde tid til at høre efter, at jeg var ude i går på tilsynsbesøg på et psykiatrisk hospital som et led i mit arbejde som § 71-medlem, og deres overskrift var: Vi helbreder, men tvang kan også være omsorg. Det skal være mine ord i den her debat. Jeg glæder mig over, at vi har været en bred kreds af partier, der kunne blive enige om en fælles vedtagelse, og tak for ordet.

Kl. 14:15

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående, for hr. Per Clausen har en kort bemærkning. Værsgo, hr. Per Clausen.

Kl. 14:15

Per Clausen (EL):

Jeg håber ikke, at jeg på noget tidspunkt i debatten har givet udtryk for, at regeringspartierne eller regeringen ønsker at nedprioritere det her område, for det har jeg jo ingen forudsætning for at sige. Tværtimod taler alle ordførere for regeringspartierne og ministeren om, hvor vigtigt det her område er, og hvordan man vil opprioritere det.

Jeg har bare anført den ene bemærkning, at det er svært at genfinde denne prioritering på sundhedsområdet, fordi man kan konstatere, at